

ชื่อวิทยานิพนธ์ รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุขององค์ประกอบด้านบิдамารดาที่มีอิทธิพล
ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์ นางสาวดวงฉวี ยะอัมพันธ์

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. งามนิตย์ ธาตุทอง)

..... กรรมการ

(อาจารย์ปรีชา เครือวรรณ)

..... กรรมการ

(อาจารย์สมพงษ์ พันธุ์รัตน์)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ค้นหาองค์ประกอบด้านบิдамารดา โดยอาศัยการวิเคราะห์ตัวประกอบ (Factor Analysis) 2) เพื่อศึกษารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ (Causal Model) ระหว่างองค์ประกอบด้านบิдамารดาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2537 ในจังหวัดขอนแก่น และ 3) เพื่อศึกษากลุ่มองค์ประกอบด้านบิдамารดาที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดขอนแก่นได้ดีที่สุด กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2537 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ที่ได้จากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) จำนวน 544 คน องค์ประกอบด้านบิдамารดาที่พบ (ในที่นี้ คือ ตัวแปรสาเหตุ) คือ ความคงเส้นคงวาด้านอารมณ์ของบิдамารดา, แบบแผนความสัมพันธ์ภายในครอบครัว, ความคาดหวังของบิдамารดา, การส่งเสริมและช่วยเหลือด้านการเรียนของบิдамารดา และการส่งเสริมความเป็นตัวของตัวเอง ตัวแปรเกณฑ์ คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2537 เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถามอิทธิพลของพ่อแม่ที่มีต่อนักเรียน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยเทคนิคการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) โดยอาศัยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัยพบว่าองค์ประกอบที่มีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คือ การส่งเสริมความเป็นตัวของตัวเองซึ่งส่งผล 0.1825 และตัวแปรที่ส่งผลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ ความคงเส้นคงวาด้านอารมณ์ของบิดามารดา แบบแผนความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ความคาดหวังของบิดามารดา การส่งเสริมและการช่วยเหลือด้านการเรียนของบิดามารดา

รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุสามารถอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้ประมาณร้อยละ 3.33 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ .1825

องค์ประกอบด้านบิดามารดาที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ได้ดีที่สุด คือ การส่งเสริมความเป็นตัวของตัวเอง โดยอธิบายความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 3.33 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ .1825

THESIS TITLE : THE CAUSAL RELATIONSHIP MODEL OF PARENTAL
FACTORS AFFECTING MATHEMATICS LEARNING
ACHIEVEMENT OF PRATHOMSUKSA VI STUDENTS
IN KHON KAEN.

AUTHOR : MISS DUANGMANEE YA-AMPHAN.

THESIS ADVISORY COMMITTEE :

Ngamnit Thathong Chairman
(ASSOCIATE PROFESSOR DR. NGAMNIT THATHONG)
Cha Kruawan
(MR. PREECHA KRUAWAN)
Sompong Punturat
(MR. SOMPONG PUNTURAT)

ABSTRACT

The purpose of this study were (1) to investigate the parental factors using factor analysis, (2) to study the causal relationship of parental factors affecting mathematics learning achievement of prathomsuksa six students in Khon Kaen and (3) to find a group of best predictors of parental factors in predicting mathematics learning achievement of prathomsuksa six students under the Jurisdiction of the Office of Khon Kaen Provincial Primary Education. The population was prathomsuksa six students of the third semester, academic year of 1995 in Khon Kaen. The sample was consisted of 544 students. The independent variables were emotional consistency, family relationship, parental expectation, encouraging and parental helping, and fostering autonomy while the dependent variable was mathematics learning achievement of prathomsuksa six students in Khon Kaen. The instrument was questionnaires which asked about influence of parent. The data were analyzed by the method of path analysis using multiple regression.

The research findings showed that the factor which indicated the most direct effect of .1825 mathematics learning achievement of prathomsuksa six students in Khon Kaen was fostering autonomy. Emotional consistency, family relationship, parental expectation and encouraging ; and parental helping indicated indirect effect to mathematics learning achievement of prathomsuksa six students in Khon Kaen.

The variance of a causal model accounted for mathematics learning achievement was 3.33 % with R was .1825.

The best predictor which could predict mathematics learning achievement was fostering autonomy . The variance of fostering autonomy accounted for mathematics learning achievement was 3.33 % with R was .1825.